

przyjmuje się za podstawę wymiaru renty w przypadkach, gdy brak jest w ogóle danych co do wysokości faktycznych zarobków.

§ 4. Prawo do świadczeń przewidzianych w rozporządzeniu ustalają i świadczenia pieniężne wypłacają organy administracji rent przydziłom właściwej rady narodowej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem mają odpowiednie zastosowanie art. 12—23, 39 ust. 2 i 4, art. 40, 44—49, 50 ust. 1 i 2, art. 51, 52 ust. 1, 3—6, art. 53—55, 59, 61—63, 64 ust. 1, 2 i 4, art. 66 i 68—77 dekretu.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 15, poz. 92, z 1953 r. Nr 8, poz. 22 i z 1957 r. Nr 3, poz. 12).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie wyznaczania oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 36, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem wyznaczenia oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem zainteresowani ministrowie oraz kierownicy naczelnych organów administracji państwowej przesyłają Ministrowi Obrony Narodowej corocznie w terminie do dnia 1 czerwca zestawienie stanowisk w podległych im resortach, na które oficerowie ci mają być wyznaczeni w następnym roku budżetowym, ze wskazaniem kwalifikacji, jakim powinni oni odpowiadać.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kierowników urzędów centralnych i do władz naczelnych organizacji społecznych o charakterze obronnym.

3. Zestawienia wymienionego w ust. 1 nie przysyła się, jeżeli zestawienie nadesłane w poprzednim roku nie ulega zmianie.

§ 2. Przez użyte w dalszych przepisach niniejszego rozporządzenia określenia należy rozumieć:

- 1) oficerowie — oficerów wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem,
- 2) minister — również kierowników naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych i władze naczelną organizacji społecznych o charakterze obronnym.

§ 3. 1. Na podstawie zestawień wymienionych w § 1 Minister Obrony Narodowej przedstawia Prezesowi Rady Ministrów wnioski w sprawie ustalenia wykazu stanowisk, na które mają być wyznaczeni oficerowie.

2. Wykaz stanowisk zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów jest podstawą do wyznaczenia oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem.

§ 4. Zgodnie z wykazem stanowisk wymienionym w § 3 ust. 2 Minister Obrony Narodowej wyznacza oficerów do dyspozycji właściwego ministra z wnioskiem o wykorzystanie na określonym stanowisku.

§ 5. 1. Oficera wyznacza na stanowisko, zwalnia z tego stanowiska oraz przenosi na inne stanowisko właściwy minister po uprzednim porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

2. Oficerów wyznaczonych do wykonywania zadań w studiach wojskowych szkół wyższych, z wyjątkiem kierowników tych studiów i ich zastępców, wyznacza na stanowiska,

zwalnia z nich oraz przenosi rektor szkoły wyższej po uprzednim porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

3. Wyznaczenie na stanowisko i przeniesienie na inne może nastąpić tylko w ramach stanowisk ustalonych w wykazie wymienionym w § 3 ust. 2.

4. O wyznaczeniu lub przeniesieniu oficera na inne stanowisko służbowe właściwy minister (rektor) zawiadamia Ministra Obrony Narodowej.

§ 6. Oficerowie wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem pozostają poza normami ilościowymi przewidzianymi dla Sił Zbrojnych.

§ 7. 1. Oficerowie mogą być przez Ministra Obrony Narodowej w każdym czasie odwołani ze służby poza wojskiem.

2. Oficerowie mogą być odwołani ze służby poza wojskiem również na wniosek właściwego ministra zgłoszony Ministrowi Obrony Narodowej co najmniej na 3 miesiące przed zamierzonym odwołaniem.

§ 8. 1. Oficer otrzymuje uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami, przewidziane dla żołnierzy zawodowych w przepisach o uposażeniu żołnierzy. Uposażenie to wypłacane jest z budżetu właściwego resortu bez potrącenia podatku od wynagrodzeń.

2. Oficerowi nie przysługuje inne uposażenie lub dodatki niż określone w ust. 1.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej i Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustali tabele zaszeregowania poszczególnych stanowisk, na które mają być wyznaczeni oficerowie, z przyrównaniem do odpowiednich typowych stanowisk wojskowych i określeniem stopni etatowych przywiązanych do tych stanowisk.

4. Minister Obrony Narodowej określa i podaje właściwemu resortowi wysokość uposażenia, jakie przysługuje oficerowi na wyznaczonym stanowisku, obliczonego w myśl przepisów o uposażeniu żołnierzy, zgodnie z tabelą zaszeregowania stanowisk, wymienioną w ust. 3.

§ 9. Oficer otrzymuje uposażenie w terminach wypłaty obowiązujących w wojsku.

§ 10. 1. Oficer może być za jego zgodą przeniesiony na niższe stanowisko tylko w razie likwidacji zajmowanego przez oficera stanowiska, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na inne równorzędne stanowisko. Przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

2. Oficera nie można przenieść na niższe stanowisko w przypadku określonym w ust. 1, jeżeli stopień etatowy określony dla tego stanowiska w tabeli zaszeregowania (§ 8 ust. 3) jest niższy od posiadanego przez oficera stopnia oficerskiego.

§ 11. 1. Niezależnie od uposażenia określonego w § 8 oficer otrzymuje z budżetu właściwego resortu:

- 1) nagrody,
- 2) należności za podróże służbowe i przeniesienia,
- 3) ryczałt w razie śmierci członka rodziny — w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o uposażeniu żołnierzy.

2. Jeżeli oficer nie posiada kwatery wojskowej w miejscowości, w której położony jest zakład pracy, otrzymuje on od zakładu pracy mieszkanie służbowe lub równoważnik pieniężny w wymiarze i na zasadach określonych w przepisach o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy oficerów wyznaczonych do wykonywania zadań w studiach wojskowych szkół wyższych, którzy otrzymują kwatery wojskowe lub równoważnik pieniężny od organów wojskowych.

§ 12. 1. Oficer otrzymuje od organów wojskowych bezpłatnie umundurowanie i wyekwipowanie w naturze lub równoważnik pieniężny na zasadach przewidzianych dla oficerów pełniących służbę w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Oficer i jego rodzina korzystają na zasadach wymienionych w ust. 1:

- 1) z bezpłatnej wojskowej pomocy leczniczej,
- 2) z zapomóg i świadczeń socjalnych w wojsku,
- 3) z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi,
- 4) z przejazdów na koszt wojska jeden raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem,
- 5) z innych świadczeń i ulg przewidzianych dla oficerów zawodowych.

3. Tryb korzystania ze świadczeń wymienionych w ust. 1 i 2 określi Minister Obrony Narodowej.

§ 13. Właściwy minister udziela oficerowi urlopu wypoczynkowego i innych urlopów przewidzianych w przepisach wojskowych w wymiarze i na zasadach określonych w tych przepisach.

§ 14. Należności przysługujące oficerowi lub członkom jego rodziny w przypadku śmierci oficera lub zwolnienia go z czynnej służby wojskowej przyznają i wypłacają właściwe organy wojskowe.

§ 15. Wydatki z tytułu świadczeń wymienionych w §§ 12 i 14 nie podlegają zwrotowi od zainteresowanego resortu.

§ 16. Oficer podlega opiniowaniu na zasadach i w sposób określony przez Ministra Obrony Narodowej.

§ 17. 1. Oficer podlega władzy dyscyplinarnej swych przełożonych wojskowych.

2. Właściwy minister może złożyć Ministrowi Obrony Narodowej wnioski o dyscyplinarne ukaranie oficera.

§ 18. 1. Z wnioskami o mianowanie oficerów na wyższe stopnie występują organy wojskowe określone przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Z wnioskami o odznaczenie oficerów mogą wystąpić organy wojskowe lub właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 19. 1. Oficerowie podlegają obowiązkowi szkolenia wojskowego według wytycznych wydanych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z właściwym ministrem, może skierować oficera na szkolenie wojskowe na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

3. W czasie szkolenia oficer otrzymuje z budżetu właściwego resortu uposażenie i inne należności wymienione w § 8 ust. 1 i § 11 ust. 1.

§ 20. Minister Obrony Narodowej może na wniosek właściwego ministra zwolnić oficerów od obowiązku noszenia umundurowania i oznak wojskowych w czasie wykonywania obowiązków służbowych.

§ 21. Prawa i obowiązki oficerów nie uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, związane z pełnieniem czynnej służby wojskowej, określają przepisy o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych.

§ 22. Oficerowie wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem na podstawie dotychczasowych przepisów pozostają na tych stanowiskach do czasu ustalenia wykazu stanowisk wymienionego w § 3 ust. 2.

§ 23. Oficerowie zawodowi wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem przed dniem 1 lipca 1958 r., których uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym (premią) przy zastosowaniu stawek obowiązujących od dnia 1 lipca 1958 r. byłoby niższe od uposażenia pobieranego dotychczas, otrzymują dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tymi uposażeniami.

§ 24. Zestawienie stanowisk wymienione w § 1 ust. 1 na rok 1959 zainteresowani ministrowie prześlą Ministrowi Obrony Narodowej w terminie do dnia 1 września 1958 r.

§ 25. Określone w niniejszym rozporządzeniu uprawnienia Ministra Obrony Narodowej przysługują w odniesieniu do oficerów wojsk wewnętrznych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 26. Tracą moc dotychczasowe przepisy wykonawcze w przedmiotach unormowanych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 27. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej oraz zainteresowanym ministrom.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

233

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1958 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż.

Na podstawie art. 13 ust. 2, art. 16, 22a, 32 i 33 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 214, z 1953 r. Nr 33, poz. 133 i z 1957 r. Nr 38, poz. 161) oraz art. 1 ust. 2 ustawy z dnia

13 grudnia 1957 r. o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 62, poz. 337) zarządza się, co następuje: